REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-10551/2023-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda dr. sc. Dijani Vragović, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, A. Mihanovića 3, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnica po zaposlenju i diplomirana pravnica Monika Galic, protiv tuženika MUZEJ ZA UMJETNOST I OBRT, OIB: 02728849314, Trg Republike Hrvatske 10, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnica Jadranka Laurić-Flego, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Škarica i partneri u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 21. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 27. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku MUZEJ ZA UMJETNOST I OBRT, OIB: 02728849314, Trg Republike Hrvatske 10, Zagreb, isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Mihanovićeva 3, Zagreb, OIB: 84397956623, iznos od 13.547,66 eura sa zateznom kamatom koja teče od 27. studenog 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa od 3.905,25 eura s pripadajućim zateznim kamatama.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je njegov osiguranik Marko Lukić 12. travnja 2013. zadobio ozljedu na radu kod tuženika, na način da je pao sa pokretne cijevne skele koja je bila neispravna. Da je Marko Lukić protiv tuženika vodio sudski postupak pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu broj Pr-876/16. Da je rješenjem tužitelja broj 236481 od 19. svibnja 2017. osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu radi posljedica štetnog događaja. Da je invalidska mirovina isplaćivana osiguraniku tužitelja ukupno u razdoblju od 1. prosinca 2020. do 31. kolovoza 2023. u visini 17.452,91 eura, koji iznos predstavlja štetu koju trpi sukladno odredbama čl. 160. i 163. Zakona o mirovinskom osiguranju, slijedom čega predlaže da sud naloži tuženiku isplatiti mu gore navedeni iznos s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da nije sporno da je osiguranik tužitelja i radnik tuženika, Marko Lukić, dana 12.04.2013. pretrpio ozljedu na radu radi koje je, temeljem Rješenja HZMO, ovdje tužitelja, od 19.05.2017.g. ostvario pravo na isplatu invalidske mirovine zbog potpunog gubitka radne sposobnosti u svoti od 3.240,95 kn (430,15 EUR) mjesečno, a od 01.01.2017.g. u svoti od 3.273,16 kn (434,42 EUR) mjesečno. Djelomično osporava odgovornost, dakle osnovanost i visinu predmetnog tužbenog zahtjeva preko iznosa koji je razmjeran doprinosu osiguranika tuženika nastanku štetnog događaja i posljedicama istog, za koji tuženik smatra da iznosi do 30%. Ističe da je osiguranik tuženika, Marko Lukić, rođen dana 11. veljače 1958., te da bi slijedom navedenog, dana 11. veljače 2023. godine navršio 65 godina života, stoga bi ostvario pravo na punu starosnu mirovinu. Slijedom navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru od 31. svibnja 2013. (listovi 3-12), Zapisnik o izjavi povodom ozljede na radu od 12. travnja 2013. (listovi 13-14), Zapisnik o izjavi povodom ozljede na radu od 21. svibnja 2013. (listovi 15-16), rješenje HZMO broj 236481 (listovi 20-24), obračun isplaćene mirovine (list 18), dopis tužitelja od 13. rujna 2023. (list 19), evidenciju radnika (listovi 34-35), spis Općinskog radnog suda u Zagrebu broj Pr-867/2016 (u priklopu) te je izveden dokaz financijskim vještačenjem po vještaku mr.sc. Zrinku Ručeviću (listovi 78-84), saslušanjem vještaka zaštite na radu Perice Frkovića (listovi 101-102) i saslušanjem svjedoka Marka Lukića (list 103). Sud nije prihvatio prijedlog tuženika da se provede vještačenje po vještaku zaštite na radu u ovom postupku s obzirom da tuženik navedeni prijedlog nije stavio do zaključenja prethodnog postupka u smislu odredbe čl. 299. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje ZPP). Pored navedenog sud je odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva mogao donijeti na temelju dokaza izvedenih u postupku.

4. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

5. Predmet spora u ovom postupku jest zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 17.452,91 eura, koji iznos predstavlja štetu koju trpi u vidu isplaćenih invalidskih mirovina svome osiguraniku za razdoblje od 1. prosinca 2020. do 31. kolovoza 2023.

6. Među strankama nije sporno:
- da je osiguranik tužitelja Marko Lukić pretrpio ozljedu na radu te da mu je zbog toga priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad,
- izračun mjesečne mirovine koji se isplaćuje osiguraniku tužitelja do veljače 2023.

6.1. U konkretnom je predmetu sporno:
- postoji li doprinos osiguranika tužitelja nastanku štetnog događaja u omjeru od 30 % te s tim u vezi osnova i visina potraživanja tužitelja za razdoblje od 1. prosinca 2020. do 12. veljače 2023. u visini 30 % tražbine,
- u cijelosti potraživanje tužitelja od veljače 2023. do 31. kolovoza 2023. zbog ostvarenja uvjeta za starosnu mirovinu osiguranika tužitelja.

7. Tužitelj svoje potraživanje temelji na odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, 102/98, 71/99, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 79/07, 35/08, 94/09, 40/10, 121/10, 139/10, 61/11, 114/11, 76/12, 112/13, 133/13, dalje ZMO).

7.1. Odredbom čl. 160. st. 1. ZMO-a propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim u ovom Zakonu, a koju štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja. Odredbom čl. 161. ZMO-a propisano je da Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe. Ako je štetu iz stavka 1. ovoga članka uzrokovao radnik na radu ili u svezi s radom, odgovaraju poslodavac i radnik solidarno. Za štetu iz stavka 1. ovoga članka odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

7.2. Prema odredbi čl. 15. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine br. 59/96, 94/96, 114/03, 100/04, 86/08, 116/08, 75/09 i 143/12, dalje ZZR) poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi s radom po načelu objektivne odgovornosti, na koju ne utječu propisane obveze radnika u području sigurnosti i zdravlja na radu. Iznimno od stavka 1. ovoga članka, poslodavac se može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava, ako se radi o događajima nastalim zbog izvanrednih i nepredvidivih okolnosti, odnosno više sile, a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati.

7.3. Kako je općim propisima obveznog prava u čl. 1067. st. 2. i 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05, 41/08, dalje ZOO) kao egzoneracijski razlog navedena i radnja oštećenika kojom je nastala šteta, koju vlasnik nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ni otkloniti, to je u konkretnom slučaju valjalo primijeniti i navedenu odredbu prilikom ocjene odgovornosti tuženika (tako i VSRH u odluci broj rev-4460/2019-2 od 17. studenoga 2022.).

8. Radi utvrđenja spornih činjenica sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu, saslušao svjedoka Marka Lukića te je izveden dokaz financijskim vještačenjem te je saslušan vještak zaštite na radu.

8.1. Iz Zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru od 31. svibnja 2013. proizlazi da je isti sastavljen povodom teže ozljede na radu radnika Marka Lukića koja se dogodila 12. travnja 2013. na lokaciji sjedišta tuženika. Da je na osnovi provedenih

dokaza utvrđeno da je do ozljeđivanja došlo zbog pada radnika s pokretne cijevne skele od tipskih elemenata. Ozlijeđeni radnik je izjavio da se o tom danu ne sjeća ničega. Da se ozljeda dogodila prilikom postavljanja izložbe, da su na skeli radili Mihovil Depolo i Marko Lukić. Da od četiri kotačića na skeli na dva nisu ispravne kočnice što je i razlog zbog kojeg se skela odmaknula od zida dok je Marko Lukić zavrtao L vijak pri stropu na visini od cca 440 cm od poda. Da na radnom podestu nije bila postavljena zaštitna ograda niti su bili postavljeni elementi koji služe kao popuna zaštitne ograde. Zbog tih nedostataka doneseno je rješenje kojim se zabranjuje poslodavcu uporaba navedene skele. Da je pregledom video zapisa utvrđeno da se ozlijeđeni radnik neposredno prije pada popeo na drugu prečku na desnoj bočnoj stranici skele. Da su nazočni predstavnici tuženika izjavili da ozlijeđeni radnik nije osposobljen za rad na siguran način za poslove na koje je raspoređen i koje je obavljao. Da poslodavac radnika nije uputio na propisani liječnički pregled te da ga je trebao stručno osposobiti za obavljanje poslova montiranja i demontiranja pokretne aluminijske skele. Da je doneseno rješenje kojim se naređuje poslodavcu da radnika po povratku s bolovanja udalji s poslova domara čuvara dok ga ne osposobi za rad na siguran način i dok ne utvrdi da ispunjava potrebne posebne uvjete zdravstvenog stanja i stručne sposobnosti.

8.2. Iz Rješenja HZMO broj 236481. proizlazi da je Lukić Marku zbog ozljede na radu nastao 100% potpuni gubitak radne sposobnosti zbog čega mu se određuje invalidska mirovina počevši od 26. travnja 2016. u svoti od 3240,95 kn mjesečno, od 01. srpnja 2016. 3252,04 kn mjesečno, a od 01.01.2017. 3273,16 kn mjesečno.

8.3. Iz iskaza svjedoka Marka Lukića danog u ovom postupku proizlazi da se uopće ne sjeća štetnog događaja nego se sjeća da se probudio nakon toga u bolnici. Bio je zaposlen kao muzejski tehničar i domar, odnosno njega je šef predstavljao kao muzejskog tehničara a ne zna točno koji je bio opis njegovog posla. Očito je taj dan radio izložbe što je znao raditi i prije po nalogu šefice koja mu je rekla što treba raditi. Ne zna je li bio osposobljen obavljati takav rad na siguran način. Obično je bilo više radnika koji su postavljali izložbe. Ne zna je li netko od njih bio ovlaštenik zaštite na radu.

8.3.1. Iz iskaza svjedoka Marka Lukića danog u postupku koji se vodio pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu Pr- 867/16 proizlazi da je u trenutku predmetne ozljede, bio domar. Ne sjeća se je li kod tuženika pohađao obuku iz zaštite na radu. Na upit je li kao domar od poslodavca dobio kakvu radnu odjeću i obuću, odgovara da je od poslodavca dobio kutu i radio je u tenisicama koje su bile njegove. Ne sjeća se koji posao je trebao obaviti na dan štetnog događaja, niti se sjeća je li radio sam. Koliko se sjeća skele su sastavljali oni zaposlenici. Ne sjeća se da je na dan štetnog događaja radio na skeli, niti zna tko je skelu sastavljao.

8.4. Iz nalaza i mišljenja vještaka Perice Frkovića danom u postupku koji se vodio pred Općinskim radni sudom u Zagrebu Pr- 867/16 proizlazi da je poslodavac radnika Marka Lukića morao osposobiti za rad na siguran način odmah nakon potpisivanja novog Ugovora o radu 28. kolovoza 2006., odnosno mogao je raditi pod nadzorom osposobljenog radnika za rad na siguran način. Ističe kako je pregledom video zapisa vidljivo da su na predmetnoj skeli poslove obavljali radnici Marko Lukić i Mihovil Depolo te da se u jednom momentu uočilo odmicanje skele od zida te pad tužitelja glavom prema podu. Tužitelj je pao sa bočne zaštitne stranice skele što znači da se djelomično

popeo na istu. Predmetna skela nema postavljenu zaštitnu ogradu do zida niti na suprotnoj strani zida, što je suprotno odredbama Pravilnika o sigurnosti i zdravlju pri uporabi radne opreme. Dakle, navedena skele nije bila ispravna jer je bila bez odgovarajuće zaštitne ograde i sa neispravnim kočnicama na kotačićima koji bi morali spriječiti pomicanje skele. Na dan štetnog događaja Marko Lukić nije ispunjavao uvjete u smislu stručne osposobljenosti za podizanje skele kao niti dokaz o zdravstvenom stanju za obavljanje takvih poslova, stoga mu poslodavac nije smio povjeriti izvođenje radova na montaži i demontaži predmetne skele.

8.4.1. Vještak je u navedenom postupku saslušan na ročištu 3. listopada 2022. kojom prilikom je naveo da u momentu nastanka ozljede tužitelj nije radio poslove s posebnim uvjetima rada u smislu čl. 3 toč. 17 Pravilnika o radnim mjestima s posebnim uvjetima rada (NN 5/84), jer je stajao na visini od 2,35 m, što nije visina od 3 i više metara, a što je utvrdio inspektor rada svojim uviđajem. Na daljnji upit odgovaram da neispravan radni postupak radnika Lukića, odnosno prilikom bušenja rupe za "L" vijak, popeo se na bočnu stranicu skele na prvu ili drugu prečku, kojom prilikom je svojom fizičkom silom, upirući bušilicom u zid, odmaknuo skelu od zida i tada je došlo do pada radnika. Dalje navodi da je moguće da su dvojica radnika radeći na predmetnoj skeli na jednoj strani kotačići skele bili zakočeni gdje se nije skela nije odmakla od zida (na strani skele gdje je radio radnik Depolo), dok na drugoj strani, desnoj, gdje je radio radnik Lukić, kotačići skele nisu bili zakočeni te se skela odmakla od zida pritiskom bušilice o zid. Uobičajeno je da se vezano za nastanak štetnog događaja u ovakvim okolnostima podnosi prijava za kazneni ili prekršajni postupak od strane inspektorata rada, a u konkretnom slučaju nije mu poznato zašto isto nije učinjeno. Tužitelj nije bio osposobljen za rad na siguran način. Radnik za sastavljanje skele ne samo da treba biti osposobljen na siguran način, već i stručno osposobljen u smislu čl. 3 toč. 11 Pravilnika o radnim mjestima s posebnim uvjetima rada, a što tužitelj nije bio.

8.4.2. U ovom postupku vještak je saslušan na ročištu gdje je u bitnome naveo da je radnik Marko Lukić, ugovorom o radu od 28.08.2006., raspoređen sa radnog mjesta noćni čuvar na radno mjesto noćni čuvar – domar. Poslodavac je nakon predmetnog štetnog događaja ozlijede radnika 12.04.2013. napravio reviziju procjene opasnosti za radno mjesto domar koje je prema reviziji procjene opasnosti radno mjesto s posebnim uvjetima rada u smislu čl. 3. toč.17. Pravilnika o poslovima s posebnim uvjetima rada NN br. 5/84 (podizanje pokretnih skela do 5 metara i rad na visini). Odredbama st. 1. čl. 28. Zakona o zaštiti na radu poslodavac je dužan radnika osposobiti za rad na siguran način kod upućivanja radnika na novi posao, što u konkretnom slučaju poslodavac nije napravio odnosno Marko Lukić nije bio osposobljen za rad na siguran način za poslove domara koje je obavljao u kritično vrijeme nastanka štetnog događaja. Radna oprema koja je korištena pri izvođenju predmetnih radova pokretna skela nije bila ispravna što je očevidom utvrdio inspektor rada. Utvrdio je nepravilnost a bilo je vidljivo i na CD snimci da predmetna skela nema postavljenu zaštitnu ogradu na prednjoj strani do zida te na suprotnoj strani, a što je u suprotnosti sa odredbama čl. 131. Pravilnika o sigurnosti zdravlja pri uporabi radne opreme NN 21/08. Predmetna pokretna skela bila je na kotačima čiji uređaji za sprečavanje od slučajnog pomicanja skele nisu bili ispravni u smislu odredbi st. 2. čl. 139. navedenog Pravilnika. Odredbama čl. 43. st. 2. i 4. Zakona o zaštiti na radu poslodavac je dužan osigurati da sredstva rada budu u svakom trenutku u ispravnom stanju te je dužan isključiti iz uporabe sredstva rada na kojima nastanu promjene zbog kojih postoji opasnost po sigurnost i zdravlje radnika. Odredbama čl. 77. Zakona o zaštiti na radu propisana je obveza da je radnik dužan obavljati poslove s dužnom pozornošću te pri tome voditi

računa o svojoj sigurnosti kao i sigurnosti drugih osoba na radu. Smatra se da radnik radi s dužnom pozornošću kada poslove obavlja sukladno znanjima koje je stekao tijekom osposobljavanja za rad na siguran način te uputama poslodavca. Odredbama čl. 27. st. 2 Zakona o zaštiti na radu poslodavac ne smije dozvoliti samostalno obavljanje poslova radnicima koji prethodno nisu osposobljeni za rad na siguran način. Na upit suda bi li do štetnog događaja došlo da je skela bila ispravno postavljena, vještak navodi da je svjedok Marko Lukić izašao odnosno popeo se s unutrašnje strane skele na bočnu stranu kako bi mogao probušiti rupu i u tom trenu se skela odmaknula jer nije bila zakočena. Navedena bočna strana skele nije predviđena za izvođenje radova već služi kao zaštitna ograda. Skela je bila preniska u odnosu na mjesto gdje je svjedok trebao izbušiti rupu. Na pitanje je li radnik Marko Lukić trebao prekinuti sa radnjama kada je shvatio da ne može sa mjesta na skeli probušiti rupu, vještak odgovara da bi radnik znao što treba poduzeti da je bio osposobljen za rad na siguran način a s druge strane pri tom nije bilo odgovarajućeg nadzora navedenih radova s obzirom da prisutni drugi radnik uz Marka Lukića iako je bio osposobljen za rad na siguran način on nije odgovarajuća osoba za nadzor odnosno ovlaštenik poslodavca za zaštitu na radu u smislu čl. 13. Zakona o zaštiti na radu. Navodi da prilikom izrade nalaza i mišljenja nije izvršio uvid u zapisnik o očevidu policije, ali da je prilikom izrade nalaza i mišljenja izvršio uvid u svu dokumentaciju koja je tada bila u spisu. Sjeća se da je izvršio uvid u zapisnik Državnog inspektorata kao i kasnije u CD s video zapisom nadzorne kamere, ali se ne može konkretno sjetiti sve dokumentacije u koju je izvršio uvid.

9. Tuženik je imao primjedbe na izlaganje vještaka navodeći kako nije izvršio uvid u zapisnik o očevidu policije zbog čega je isto nepotpuno. Sud je odbio prijedlog tuženika da se provede vještačenje po vještaku zaštite na radu u ovom postupku s obzirom da tuženik navedeno nije predložio do zaključenja prethodnog postupka. Pored navedenog, iz nalaza i mišljenja vještaka kao i uvida u cjelokupni spis Općinskog radnog suda broj Pr-867/16 razvidno je da se nalaz i mišljenje vještaka danog u navedenom postupku temelji na cjelokupnoj dokumentaciji koja prileži spisu, uključujući CD sa video zapisom kao i Zapisnik o provedenom inspekcijskom nadzoru zbog čega sudu nije jasno iz kojeg razloga tuženik smatra da je bilo potrebno izvršiti uvid u zapisnik o očevidu policije, kojeg se ne pronalazi u spisu. Osobito kada vještak i potvrđuje navode tuženika da se osiguranik tužitelja popeo na skelu sa bočne strane. S obzirom na sve navedeno prema shvaćanju ovog suda sve primjedbe tuženika su pravilno otklonjene te nema proturječnosti u nalazu i mišljenju vještaka, stoga je sud navedeno vještačenje provedeno u radnom postupku prihvatio kao stručno i uvjerljivo.

10. Iz provedenih dokaza proizlazi da prilikom štetnog događaja nisu primijenjene sve mjere zaštite na radu pa tako radnik nije uopće bio osposobljen za rad na siguran način čime je poslodavac postupio protivno odredbi čl. 27. ZZR-a prema kojima poslodavac ne smije dozvoliti samostalno obavljanje poslova radnicima koji prethodno nisu osposobljeni za rad na siguran način. Pored navedenog, iz provedenog inspekcijskog nadzora, kao i vještačenja provedenog u radnom postupku, razvidno je da skela koja je korištena za postavljanje izložbe nije bila ispravna jer nije imala zaštitnu ogradu te nije imala sve ispravne kočnice na kotačićima zbog čega je došlo do odmicanja skele i konačno do nastanka štetnog događaja.

10.1. Na ovakav zaključak suda nisu od utjecaja navodi tuženika da je radnik svojim ponašanjem doprinio nastanku štete. Naime, prema odredbi čl. 15. ZZR-a na

objektivnu odgovornost poslodavca ne utječu propisane obveze radnika u području sigurnosti i zdravlja na radu. Poslodavac se može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava, jedino iznimno ako se radi o događajima nastalim zbog izvanrednih i nepredvidivih okolnosti, odnosno više sile, a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati. U konkretnom slučaju poslodavac ni ne tvrdi da bi takve izvanredne i nepredvidive okolnosti postojale, već suprotno smatra da se njegova odgovornost može ograničiti jer je radnik doprinio nastanku štete jer je izašao sa vanjske strane skele. Pored navedenog da bi radnja oštećenika prema općim pravilima obveznog prava u smislu čl. 1067. ZOO-a utjecala na odgovornost poslodavca, ona mora biti takve naravi da ju poslodavac nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ni otkloniti. Izlaženje radnika sa vanjske strane skele koji nije osposobljen za rad na siguran način, kako bi izvršio zavrtanje vijka sa preniske skele koja nema zaštitnu ogradu i ispravne kotačiće sa kočnicama koje bi sprečavalo njezino odmicanje od zida, svakako ne predstavlja radnju radnika koja poslodavcu nije bila predvidljiva te je svakako radnja koju je poslodavac mogao i trebao spriječiti na način da radnika osposobi za rad sa skelom na siguran način i omogući mu uporabu sigurne opreme za rad. Slijedom navedenog, nema doprinosa nastanku predmetne štete koja bi u konkretnom slučaju utjecala na odgovornost poslodavca.

11. Slijedom navedenog, sukladno odredbi čl. 15. ZZR-a, čl. 1067. ZOO-a u vezi sa čl. 160. i 161. ZMO-a tuženik odgovara za štetu koja je tužitelju nastala isplatom invalidske mirovine zbog ozljede na radu.

12. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva, koja nije posebno osporena, valja reći da iz obračuna isplaćene mirovine proizlazi da je tužitelj svom osiguraniku na ime invalidske mirovine isplatio iznos od 17.452,91 eura za razdoblje od 1. prosinca 2020. do 31. kolovoza 2023. Međutim, osnovano navodi tuženik da nakon pretpostavljenog stjecanja prava na starosnu mirovinu njegovog osiguranika, tužitelj može trpjeti stvarnu štetu jedino u visini koja predstavlja razliku između isplaćene invalidske mirovine i razmjernog dijela starosne mirovine koju bi po redovnom tijeku stvari ostvario osiguranik tužitelja, a koji razmjer ovisi o duljini staža osiguranja do smrti osiguranika tužitelja i duljini razdoblja u kojem je do pretpostavljenog stjecanja prava na starosnu mirovinu uplata doprinosa izostala (tako i VSRH u odlukama broj Rev-288/2023-2 od 16. travnja 2024. i Rev 1247/2022-2 od 17. siječnja 2023.).

13. Radi utvrđenja postoji li navedena razlika sud je izveo dokaz financijskim vještačenjem po vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću koji je u svom nalazu i mišljenju naveo da bi iznos pretpostavljene starosne mirovine osiguranika tužitelja određen pod pretpostavkom rada do 65. godine bio veći od iznosa invalidske mirovine koju tužitelj isplaćuje pa stoga između invalidske mirovine koju tužitelj isplaćuje i pretpostavljene starosne mirovine, u razdoblju od 11. veljače 2023. do 31. kolovoza 2023. nema pozitivnih razlika.

13.1. Stranke nisu imale primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka budući da je sačinjen jasno i obrazloženo, nije u proturječnosti sa sobom ili s izviđenim okolnostima, te je u skladu s ostalim izvedenim dokazima.

14. Prema tome razvidno je da je iznos isplaćenih invalidskih mirovina za razdoblje od 11. veljače 2023. kao dana pretpostavljenog odlaska osiguranika tužitelja u starosnu mirovinu do 31. kolovoza 2023. manji od iznosa pretpostavljene starosne mirovine, slijedom čega tužitelj nije dokazao da u navedenom razdoblju trpi štetu koju bi tuženik bio dužan nadoknaditi tužitelju u smislu članka 161. ZMO-a. Kako iz izračuna razlike mirovina prema nalazu i mišljenju vještaka (list 83), a u skladu sa obračunom tužitelja proizlazi da je za dane 11-28. veljače 2023. te za mjesece od ožujka do kolovoza 2023. tužitelju isplaćena invalidska mirovina u ukupnom iznosu od 3.905,25 eura to je valjalo odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev u navedenom dijelu te odlučiti kao pod točkom II. izreke.

15. Na gore dosuđeni iznos tužitelju pripadaju i zatezne kamate tekuće od podnošenja tužbe do isplate, sukladno odredbi čl. 166. st. 3. ZMO-a. Visina stope određena je primjenom odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

16. U smislu odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a, u ovoj pravnoj stvari tužitelj je u odnosu na osnovu i visinu tužbenog zahtjeva uspio sa 78%, slijedom čega je tuženik u odnosu na osnovu i visinu tužbenog zahtjeva uspio sa 22%. Razlika njihovih uspjeha iznosi 56% u korist tužitelja. Kako tužitelj nije potraživao trošak postupka, to je u toč. III. izreke valjalo odbiti tuženika sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka.

U Zagrebu, 27. listopada 2026.

Sutkinja:
dr. sc. Dijana Vragović

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:
- tužitelj
- tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-3cfb9**

Kontrolni broj: **04e69-19390-76cca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.